TESTINO
3

Quousque tandem abutêre, Catilina, patientiâ nostrâ? quamdiu
etiam furor iste tuus nos eludet? quem ad finem sese effrenata ja-
ctabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium Palatii, nihil ur-
bis vigiliæ, nihil timor populi, nihil concursus bonorum omnium,
nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora
vultusque moverunt? Patêre tua consilia non sentis? constrictam
jam omnium horum conscientiâ teneri conjurationem tuam non vi-
des? Quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos
convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrûm ignorare arbi-
traris? O tempora, o mores! Senatus hæc intelligit, consul videt:
hic tamen vivit. Vivit? immo vero etiam in senatum venit: fit pu-
blici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unum-
quemque nostrûm. Nos autem, viri fortes, satisfacere reipublicæ
videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Cati-
lina, duci, jussu consulis, jampridem oportebat: in te conferri
pestem istam, quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An
vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tib. Grac-
chum, mediocriter labefactantem statum reipublicæ, privatus

MARCUS TULLIUS CICERO ARPINATENSIS ORATOR

LATINAE ELOQUENTIAE PATER AC FACILE PRINCEPS.

LIONE